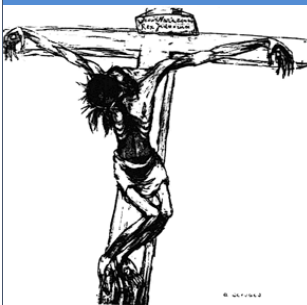

Leven in de Goddelijke Wil – Lage Landen

april 2020

DE VIERENTWINTIG UREN VAN DE PASSIE VAN ONZE HEER JEZUS CHRISTUS

Tweede deel van de tekst die zou worden gebruikt tijdens onze
Passienamiddagen 2020

uit het BOEK VAN DE HEMEL, deel 13 (26.11.1921)

Ik dacht na over wat ik op de 19de dag van de maand schreef (zie vorige nieuwsbrief) en zei bij mezelf: ‘Hoe is het mogelijk dat ik, na mijn Mama, de tweede steun ben?’

Mijn lieve Jezus trok me in een onmetelijk licht naar Zich toe en zei: “*Mijn dochter, waarom twijfel je? Wat is de reden?*”

En ik antwoordde: ‘Mijn grote ellende!’

En Jezus: “*Zet dit van je af. Indien Ik jou niet had gekozen, had Ik zeker een ander moeten kiezen van de mensenfamilie. Het waren immers de menselijke wezens die tegen Mijn Wil in opstand kwamen. Door te rebelleren ontnamen ze Mij het doel van de glorie en de eer die de Schepping Mij moest geven. Daarom moest een ander van de mensenfamilie - onafgebroken met Mijn Willen verbonden, meer met Mijn Wil levend dan met de eigen wil en alles in Mijn Willen omhelzend - boven alles uitstijgen om, aan de voet van Mijn troon, de eer, de glorie en de liefde neer te leggen die al de anderen Mij niet hebben gegeven.*”

*De Dienares Gods
Luisa Piccarreta*

Het enige doel van de Schepping was dat allen Mijn Willen zouden volbrengen, niet dat de mens grote dingen teweeg zou brengen.

Integendeel, indien deze dingen geen vruchten zijn van Mijn Wil, beschouw Ik ze als onbenulligheden en bekijk Ik ze met minachting. En omdat het Leven van Mijn Wil er dus niet in te vinden is, gaan vele werken op het belangrijkste moment verloren. Zo komt het dat de mens, door de eenheid van zijn wil met Mijn Wil te verbreken, ging vernietigen wat voor Mij het mooiste was: het doel waarvoor Ik hem had geschapen. Hij richtte zich volledig te gronde en ontnam Mij alle rechten die hij Mij als zijn Schepper was verschuldigd. Maar Mijn werken dragen het teken van de Eeuwige.

Mijn oneindige wijsheid en Mijn eeuwige liefde konden het werk van de Schepping niet verlaten zonder de uitwerkingen en de rechten die Mij toekomen. Daarom dus de Verlossing: Ik wou de zonden van de mens uitboeten door veel lijden en door nooit Mijn Wil maar altijd de Goddelijke Wil te doen. En zelfs in de kleinste dingen, zoals ademen, rondkijken, spreken, enzovoort, bewoog Mijn Mensheid niet en had Ze geen leven indien Ze niet werd bezielde door de Wil van Mijn Vader. Ik zou liever duizend keer zijn gestorven dan een keer zonder Zijn Willen te hebben geademd. Zo maakte Ik de menselijke wil weer vast aan de Goddelijke Wil. En in Mijn eigen Persoon gaf Ik, gezien Ik waarachtig God en waarachtig Mens ben, Mijn Vader alle glorie en rechten terug die Hem passend zijn.

Maar Mijn Willen en Mijn liefde willen in Mijn werken niet alleen zijn. Zij willen andere beelden maken, aan Mij gelijk. En al had Mijn Mensheid het doel van de Schepping hersteld, Ik zag dat het doel van de Verlossing, door de ondankbaarheid van de mens, in gevaar was en velen verloren zouden gaan.

Om er daarom voor te zorgen dat de Verlossing Mij volledige glorie zou brengen en alle rechten die Mij toekwamen, nam Ik een ander schepsel van de menselijke familie: Mijn Mama, getrouwe kopie van Mijn Leven, in wie Mijn Wil volkomen werd bewaard. In Haar centraliseerde Ik alle vruchten van de Verlossing en beveiligde zo het doel van de Schepping en de Verlossing. En, indien niemand van de Verlossing gebruik had gemaakt, zou Mijn Mama Mij alles hebben gegeven wat Mij de schepselen hadden moeten geven.

Nu kom Ik bij jou. Ik was waarlijk God en waarlijk Mens, Mijn lieve Mama was onschuldig en heilig. Onze liefde dreef Ons verder:

Wij verlangden nog een schepsel dat, verwekt zoals al de andere mensenkinderen, de derde plaats innam aan Mijn zijde.

Ik was niet tevreden dat enkel Ik en Mijn Mama de Wil van God in Zijn totaliteit bezaten. Wij wilden andere kinderen die Ons, in naam van allen en levend in volle overeenstemming met onze Wil, glorie en goddelijke liefde zouden geven voor iedereen. Daarom riep Ik jou van in alle eeuwigheid wanneer hier beneden nog niets bestond. En zoals Ik hevig naar Mijn lieve Mama verlangde - in Haar Mijn behagen schiep, Haar liefkoosde en alle goeds van de Godheid in stromen over Haar uitstortte - zo verlangde Ik ook heel uitdrukkelijk naar jou. Ik liefkoosde je en de stromen die over Mijn Mama werden uitgestort, overspoelden ook jou - zoveel als je kon bevatten. Deze bereidden jou voor en gingen je vooraf. Ze sierden je en gaven je de genade dat Mijn Wil in je volkomen was, zodat niet jouw maar Mijn Wil zelfs je kleinste akten zou bezielen. Mijn leven, Mijn Willen en al Mijn liefde stroomde zo in elk van je akten. Wat een tevredenheid, wat een vreugde voelde Ik niet!

Daarom noem Ik jou de tweede steun na Mijn Mama. Ik leunde niet op jou - want je was niets en Ik kon niet op je leunen - maar op Mijn Wil die je moest bevatten. Mijn Wil is Leven en wie Hem bezit, bezit Leven en kan de Maker van dit leven ondersteunen. Zoals Ik het doel van de Schepping in Mij centraliseerde en de vruchten van de Verlossing in Mijn Mama, zo centraliseerde Ik dus in jou het doel van Mijn glorie alsof Mijn Willen in allen volkomen was. En vanuit jou zal de kleine groep van andere schepselen voortkomen. De generaties zullen niet voorbijgaan voor Ik dit doel bereik.” Stomverbaasd zei ik: ‘Mijn Liefde, is het mogelijk dat Uw Wil volkomen in mij is en dat er in mijn hele leven niet een enkele breuk is geweest tussen Uw Wil en die van mij? Het lijkt me dat U mij voor de gek houdt.’

En met een nog lieflijker stem antwoordde Jezus: “Neen, Ik houd je niet voor de gek. Het is echt waar dat er geen breuk is geweest, hoogstens raakte je een paar keer beschadigd. Mijn liefde, zoals een sterk cement, genas die beschadigingen en versterkte de volkomenheid. Ik bewaakte elk van je akten en liet onmiddellijk Mijn Willen stromen, als naar een ereplaats. Ik wist dat vele genaden nodig waren om het grootste wonder dat er in de wereld bestaat te bewerkstelligen - het bestendig leven in Mijn Willen:

de ziel moet God geheel in haar akt absorberen om Hem integraal terug te geven zoals ze Hem heeft geabsorbeerd, en Hem dan opnieuw absorberen. Daarom overtreft dit zelfs het wonder van de Eucharistie. De bestanddelen bezitten reden, wil, noch verlangen dat zich tegen Mijn sacramentele leven kan verzetten. De Hostie onderneemt niets, het is al Mijn werk. Wanneer Ik het wil, doe Ik het. Maar om het wonder van het leven in Mijn Willen te laten gebeuren, moet Ik een verstand ombuigen, een verlangen, een menselijke wil, een liefde die echt vrij is. Hoeveel vraagt dit niet?

Er zijn daarom vele zielen die de communie ontvangen en deelnemen aan het wonder van de Eucharistie – er valt weinig te offeren. Maar om het wonder te laten gebeuren waarbij Mijn Wil in hen leven krijgt, valt veel te offeren – wie zich beschikbaar stellen zullen daarom met heel weinig zijn.”

+ + + + +

Dit jaar dus geen samen knielen op deze plek in het Huis van de Goddelijke Wil... Maar in die Wil van God kunnen we tijdens *de Uren van Zijn Passie* toch samen naar Hem opkijken. En laten we met Hem bidden tot de Vader in de Hemel *in naam van allen*! Wij, die langsheen Luisa het leven in de Goddelijke Wil leerden kennen, hebben nu in deze bizarre tijd, nog meer dan ooit de taak, de missie, de verantwoordelijkheid dit onophoudelijk te doen!

*Huis van de Goddelijke Wil
Varendriesstraat 30
B 9031 Drongen*

www.luisapicarreta-goddelijkewil.org